

69-9

1157

Lfn 69-9
1157

Alin.

D. 8

4

LEMENTARS

DEL

MOZIM BÄRNIM.

Sarakstēja ED. KAZLOWSKIS.

Porstrōdeja un izdewe L. MENDRIKS.

RĒZEKNĒ 1917 g.

Gol. nūlyk. pi izdewēja.

AA. 966

0311011408

Skaitliu zeimēs.

1 wins.

2 diwi.

3 trejs.

4 četri.

5 pīci.

6 seši.

7 septini.

8 ostoni.

9 dewini.

10 desmit.

11 winpadsmit.

12 diwpadsmit.

3 13 trejpadsmīt.

14 četrupadsmit.

15 piepadsmit.

20 diwidesmit.

21 diwidesmit wins.

22 diwidesmit diwi.

23 diwidesmit trejs.

24 diwidesmit četri.

25 diwidesmit pīci.

30 trejdsesmit.

40 četru desmit.

50 pīc desmit.

60 sešdesmit.

70 septīdesmit

80 ostondesmit.

90 dewīdesmit.

100 symts.

200 diwi symti.

500 pīci symti.

1,000 tyukstuša.

Rokstami mozi literi.

a b c ö d e p g h i i

k l m n o p r s ö t u

va y x ž

ba bo bu by bi buk

pa po pu pe py

ra ro ri ru re ry

sa so su se si sy

ta te ti tu ma mo

Ai	Oi	Ui	Wai	Es	
es	tu	jej	jis	mes	kas
nas	syt	kul	kal	per	
ber	kai	dùd	jem	jam	
naw	tys	tam	sed	pel	
cel	jau	dzan	wel	smel	

Ej	e-jam	Jem	je-me
Moz	mo-za	nas	ne-se
syt	sy-ta	Lobs	lo-ba
Kai	kai-da	Tej	tai-da
Sej	šai-da	Dùd	de-we
Cel	cé-le	Wins	wi-na.

Leli un mozi literi.

A a	B b	C c	Č č
<i>A a</i>	<i>B b</i>	<i>C c</i>	<i>Č č</i>
D d	E e	F f	G g
<i>D d</i>	<i>E e</i>	<i>F f</i>	<i>G g</i>
H h	I i	J j	K k
<i>H h</i>	<i>I i</i>	<i>J j</i>	<i>K k</i>
L l	M m	N n	O o
<i>L l</i>	<i>M m</i>	<i>N n</i>	<i>O o</i>
P p	R r	S s	Š š
<i>P p</i>	<i>R r</i>	<i>S s</i>	<i>Š š</i>
T t	U u	W w	
<i>T t</i>	<i>U u</i>	<i>(W) W</i>	<i>w</i>
Y y	Z z	Ž ž.	
<i>Y y</i>	<i>Ž ž</i>	<i>Ž ž.</i>	

Slu-ta

Lops-ta

Slu-ta

Lops-ra

mò-te

na-lo-bi

mol-ti

slau-ka

bàr-mi

mil-ti

us-to-bu

zùg

smol-ki

lo-bi

o-bu-lius

sil-ti

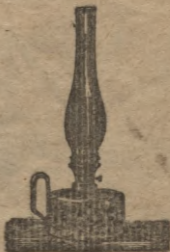
Bi-te nas ma-du. Zag-lis it zog-tu.

~~Zag-lis ni-dar le-la stro-pe.~~

Stun-di-niks

Stun-di-niks

Liam-pa

Liam-pa

uzuls

o-do-ta

put-ra

uga

ei-lyns

pìns

u-la

ben-kis

ga-lia

Šyu-pe-lês labi syu-po-tis. Grò-mo-tu lo-bu
skai-tit wel lo-bok.

Pa-la-da

Pa-la-da

Lo-cis

Lo-cis

ke-ša

lia-lia

o-ka

ka-za

ri-pia

o-la

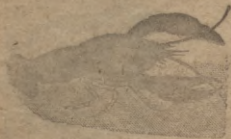
tì-sa

na-zis

o-mots

O-mots na-teik lo-mots. Tàws cart mol-ku.

Mò-te cap pei-ra-gus. Bar-ni ad un pri-co-jas.

We-zis

Wozis

Ka-kis

Kakis

put-ni

pu-kes

pú-di

wys-ta

co-li

su-ni

ka-ki

za-ki

pe-les

Put-ni skai-ški dzid.

Wys-ta wo-doj co-lius,

Ka-kis gyun pe-les.

Suns lobs sà-tas sorgs.

Pra-sa

Pra-sa

Gro-bek-lis

Gro-bek-lis

skro-sa

bu-ca

skri-tuli

skrei-ne

bal-ge

skrip-ka

kal-wis

ro-ti

si-le

Skrei-ne pyl-na nau-das. Bu-ca tuk-ša.

Si-le pyl-na yu-de-nia. Ro-ti pyl-ni gor-du obu-liu.

Ca-pu-re

Ru-kas

Ca-pu-re

Ru-kas

ra-ma

ku-le

rù-ka

ši-ba

cukrs

ro-sa

lugs

mai-ze

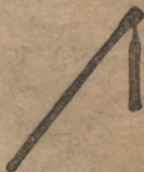
ro-ku-mi

Čet-ri lu-gi wi-nai us-to-bai. Pì-ci per-sti
wi-nai rù-kai. Ro-sâ zoliâ meik-sta pliaut.

Cyu-ka

Cyu-ka

Spri-guls

Spri-guls

go-ni

bà-da

ka-kis

rò-ci-niu

lè-la

kre-ju-mu

mì-lio-toji

bò-bai

iz-go-ze

Bò-ba pa-lik wy-sod par bò-bu un ka-kis par
pe-liu kè-ni-niu. Na-lai-me na-jit klig-da-ma

Zag-liam ari zag-lia omots.

Rok-stam wa-jag byut skaid-ram.

Kor-stâ lai-kâ la-bi kal-tit sî-nu.

Klia-wam plo-tas lo-pas. Lo-bam

cyl-wà-kam ari lo-bi drau-gi. Par

lo-bim dor-bim da-bo-si lo-bu

mok-su. Na-do-ri cy-tam to, kò

na-gri-bi sew. Cì-nej tû-wa-ku,

kai sewi pa-šu. Ru-noj tai-sni-bu

un sor-go-jis ma-lo-šo-nas. La-bi

pa-da-risi ari la-bi at-ras-si. | Kas

gù-di-gi dzei-woj, tam Diws dud

so-wu pa-lei-gu.

Bu-ca. Gul-lis. Jyu-ra. Da-ha.

Fran-cija. Kük-le. Lai-wa. Mō-ga.

Nos-ta. Pa-peirs. Re-de-les.

Susa-tuus. Tur-nis. Lau-čis.

Wá-were. Ha-kis. Īo-go-ra.

Pārņ beja sausa wosora. Syltā saulitē goni dzidoja. Mežā aug: ugas, riksti un sēnes. Dorzā aug: kōposti, rōcini, mogunas, seipuli un ogurki.

Labi barni ir paklausīgi uz wōrda, jī reitā un wokorā skaita pōterus un pa swātdiniom it uz baznicu Diwa lyugt un darba dinom it uz školu moctus, skaitit un rakstit. Labi ir tim bārnim, kurim ir tāws un mōte. Kas labi dora, tu wysi milioj. Rudin ir ēisas dinas un garas naktis.

Bàrnām.

Celis, bėrnin, reitā agri,
Tyulen Krysta zeimi met,
Mozgoj waidziniu, skait' pòtor's
Un uz Školu mudri tec.

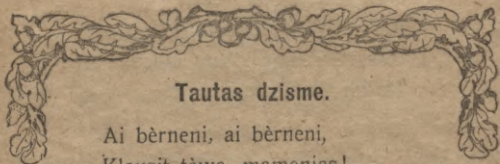
Tur tu mōcis lobim dorbim:
Skaitit, rakstit — naslynkot,
Naida sorgojis, ar draugim
Esi sadarigs wyšod.

Stypri globoj sowu gūdu,
Liaunu dorbu tōli bėdz;
Un tu izaugsi par gudru.
Tewi cīnes wysi liauds.

Myusu saime.

Man ir tāws un mōte. Ji mani dyžan milioj
un par mani gōdoj, mani baroj un dud apgėrbu. Es
jūs ari ciši milioju un gribu byut jim paklausigs.
Munim dzymdynotōjim ir wel cyti bārni, tī ir muni
brōli un mosas, ar kurim es dzeiwoju sadarigi un
mirigi, wins utru mes stypri miliojam.

Tautas dzisme.

Ai bērneni, ai bērneni,
Klausīt tāva, māmenias!
Myužam saule debesīs,
Na myužam tāvs, māmenia.

Ai bērneni, ai bērneni,
Sowu tāvu globojt;
I bitites sowu tāvu
Wilcin wylka kūzulā.

Kas nu rudzu garūminia,
Ka naw loba bridūminia.
Kas nu daila augūminia,
Ka naw loba tykūminia.

* * *

Auklej mani, mōmulen,
Wiglajom rūciniom;
Es tew tū attecešu
Wiglajom kōjeniom.

Nalic mani, mōmulen,
Bez zīdenia šyupelī:
Lic maiziti, lic naudeniū
Lic lobu padūmeniū.

Kas gulbiti boltu dora,
 Ka na jyuru yudentiniš?
 Kas bérnenius lobam mòca,
 Ka na tàws, mamenia?

* *

Sylta jauka ustabenia,
 Bārza molku kùrinota,
 Wel syltoka, wel jaukoka
 Kad mamenia ustobá.

Nu saknites lozda zid
 Sorkonim zidenim;
 Nu sirsninias es milioju
 Sowu tàwu un mameniu

Sapns.

Wina meitinia atsaguluse gultá redzeja jauku sapnu: jai wins radiniks pibera pylnu klèpi obu-liu. Jej nu tò tik palyka priciga, ka nawareja nùrimt uz witas. Jai gribejos lakstit un skraidit. Lai pricu izròdit, jej lèce uz augšū, tad greida win nuskanēja, kai jej nùlece nu gultas un pasamuda. Jai tai pasaròdeja žèl obuliu, ka azraudoja wysá bolsá. Mòte waicoja jòs: «wai, meitìn, nanusyti golwas?» Na, atsoka tej. «Tad ko tu raudi?» waicoja toliok mòte. Tulaik meitinia raudodama saceja: «Te beja obuli un tagad naw.» Pec tò jej aizraudoja wel cišok.

Dzisme.

Muna meilo mamenia
Mani meili audzynòja;
Pate gryuši dublius brida,
Mani nese rùcenià.

Dryumi šniòce syla prìdès
Smolka leita pìlitas
Gauzi raud tì bèrnini,
Kam naw tàwa, mòmulenias.

Piterits.

Piterits beja paklausigs puika. Jis wysod stei-
dzes paleidzet wacokim pi dorba, n ocejos labi skai-
tit un rakstit. Ar sowim draugim jis beja wysod
sadarigs. Tòdel ju wysi miliòja.

Par kù Piteriti wysi miliòja?

Slinkis.

Rùcenas, kòjenias,
Kam augat natykušas;
Rùku del, kòju del
Nycynoju augumeniu.

Lobs delenš.

Picu godu Jònits lyudze tawa, lai jam nuperk bungas.

— Tu bungosi un nadusi man mira stròdot, — atsacēja taws.

— Na, tètīt, soka Jònits, es nabungošu, kad tu stròdosi, bet bungošu tikai tūlaik, kad tu gulesi.

Izstostit ar sowim wòrdim. Cik godu beja Jònišam? Kò Jonits lyudze nu tawa? Kū pasacēja taws? Kū atbildēja Jònits?

000
520
140

Dàds un bòba.

Dzeiwòja dàds un bòba, obi dyžan waci. Ji tys tū liuti miliòja. — „Kad atis nowe, sacēja dads, es, bòben, nùmeršu pyrmajs; tu mani poglobosi un pate waresi ilgi dzeiwot.“ — „Na, deden, — runòja bòba — es gribu pa prišku nùmert un lyugšu nowes, lai jej pajem mani pyrmu, lai tu wel padzeiwotu.“ Tai jì, aizsowuši durowas, streidejos sowā ustobeniā. Bet umai nazkas pasaduzēja aiz durowom: — „Kas tur?“ — „Atdorat durowas! asmu nowe, atgòju pajernt tū, kas pyrmajs man tiks ūkòs.“ — Attais, bòben,“ — teice-dàds. — „Na, deden, lobok tu ej attais.“ Tai jì wins ūtru syutēja, bet ni wins nagribēja taisit durowu. Nòwe, nasagaidējuse, ileida ustobā pa škurstynu un pajēme obejus.

Ganenš.

Ganenš mozã gaismeniã
Atstoj gordu midzeniu;
Celas jis nu gultenias,
Lùpus dzan uz pliawenias.

Ti ar putnim gawilioj,
Teirumenius apsorgoj;
Un ganenia dzismenia
Atskan tõi mèženiã.

Kas dzerdēja, ti sacēja:
— Ganenš dzid liustes del. —
Jis nadzid liustes del,
Jis dzid laiku kawedams.

Wòrna un žogota.

Worna un žogota sedēja uz jumta. Wòrna
sedēja klusu, bet žogota kècinēja bez nùstošonas.

— Kò tu, kùmen, klusi,—pawaicòja uz golu žo-
gota, — wai tu natici tam, kù es tew stòstu?

— Moz tycu, — atbildeja wòrna, — tòdel, ka
wysod jau tai ir, ka kas daudzi pllopoj, tys daudz
kò ari samaloj.

Izstostit ar sowim wòrdim: Kù darēja žogota?
Kai sedeja wòrna? Ku pawaicòja nu jòs žogota? Ku atbil-
dēja wòrna?

Sadarība.

Tai dzeiwot mōseniom,		Mes mōsenias nabejom,
Kai boltom wuškeniom:		Mōseniom saucames.
Nasaplést, nasabòrt,		Liaudim leli breinumeni
Naturet inaidenia.		Ka mes meili dzeiwojom.

Diwi, diwi mes mōsenias,
Kai azara rauduwites
Kur mes diwi dzidojom,
Tej witenia leicin-leika,
Kur mes diwi dzidojam,
Tej witenia leicin-leika,
Kur mes diwi škeirames,
Kòjas mērka osoròs.

Lobok man daudzi draugu,
Nakai daudzi inadniku:
Draugi man rūku dewe;
Inaidniki—zūbineniu.

Tautas dzisme.

Meikle.

Desmit zwērbuliū sedēja uz jumta. Mediniks
sešus nūsowe. Cik palyka uz jumta zwērbuliū?

Meikles atminejums. Niwina. Tòdel, ka ti, kuri
palyka dzeiwi, aizskrēja prūjom.

Wòrna un wèzis.

(Pòsoka.)

Wòrna sagywa wèzi un, atšasaduse weitulá, gribèja nùturet brùkastes. Wèzis, rãdzadams, ka' nõwe ir klòt, sòka lyugtis.

— Palaid; soka, wòrnen, maní waliá, es asu lobs skrùders un tew par tũ*sašyušu zimai syltus swòrkus.

Wòrna patieèja wèžam un palaide jũ waliá. Wèzis aizròpòja uz upi un wairs wòrnai nasarádèja.

Kad atgoja zima, tyka solts laiks, wòrna soka meklet weža, lai dabot nu tò apsùletus swòrkus Bet cik jej nameklèja weža, krãkdama: — „skrauc! skrauc“! — tys wys naatsasauce.

Tai i palyka wòrna bez syltim swòrkim. Un wel leidz šai dīnai wòrnas wys meklej wèža, krãkdamas: — skrauc! skrauc! Bet wèzis naatsasauc.

Tautas dzīsmē.

Dreiz es gòju, dreiz teceju,
Kad mamēnia manī sauce,
Kai mamēnia tad teceja,
Kad raudòju šyupeli.

Saulit sylta, mamin jauka,
Obas wiņu meilumeniu:
Saulit' sylta silditiš,
Mamin' jauka parunot.

Maminai lobu doru
Wysu myužu dzeiwojūt:
Jej mani mozu kùpe,
Jej mozu audzynoja.

Atsasèt, atsapyut,
Muna wacò mòmulenia:
Gon tu beji pikususe
Mani mozu auklejūt.

[Nalaine nait kligdama.

Jònits nese tawam uz teirumu brükastes.
Tràuks beja smògs. Jònits pikusis atsasada atsa-
pyust un aizmyga.

Pa tū laiku skrēja pa celiu cima sunis, Jis,
saudis èdini, dagòja klot pì pùdenia un, tū apgòzis,
apede galiu un putru.

Jònits, pasamudis, un radzadams sowu nalaimi,
aizgòja raudodams uz sātu.

Bòrinites dzisme.

Bòrinitei, nabadzitei
Gryuta dzeiwe pasauli.
Ryugta maize, rùpi wòrdi,
Lupatinias mugorà.

Pi òbeles pìsamidžu,
Kai pi sowas mòmulenias;
Bèrst òbeiei bolti zìdi,
Bèrst man gaudas asarenias.

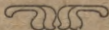
* * *

Ka zynotu tu kolneniu,
Kur gul muna mòmulenia,
Es nadùtu tò kalnenia
Ni par zalta gabalenu.

Es apsystu tù kalneniu
Ar uzula delišim,
Ar uzula delišim,
Ar sudobra nagleniom.

Muna eista mòmulenia
Citu mìgu aizmyguse,
Nadzerdèja wèja pyšùt,
Ni bèrnenia raudojùt.

Cel, mamen, tu galweniu;
Es pecelšu wèleneniu,
Izstòstišu raudodama,
Cik man gryuši jòdzeiwoj.

Gailis un sunis.

Gailis ar suni beja Ieli draugi. Reizi gailiam isagòdòja aizit uz mežu palasit ūgu. Sunis aizgòja jū pawadit. Staigodami pa mežu ji napamanēja, kai dagòja nakts. Sàta beja tòli un jīm dagòja gulet meža. Gailis uzlèce kuka zorā, sunis ileida rasna kùka dūbumā un obeji aizmyga.

Gadejos tai, ka caur tū wltu, kur gulēja gailis ar suni, dagòja garum it lopsai. Jej pamanēja gaili, un jai uz reizes sirds palèce uz augšu, pat slikas nūtecēja pa lyupom, tòdel ka jej liūti milioja gailia gordu cepeci.

— Gailit, — atsasuce jej, — lēc zemē nu tō zora, tew ti nalabi gulet. Te natoli ir mana sàta; isim uz mani un ti tu waresi izagulet, kai kungs, meikstūs spylwynūs. Tu, war byut, i wakareniu nasesi èdis? . . Nabadzen! . . Man žāl tewis. Isim uz mani. Es tewi pabaròšu ar zèrnim un kwišim.

— Paldis par laipnumu; atteice gailis, — es labpròt itu uz tewi, bet mes asam diwejūs un es bez sowa drauga nikur naeju.

— Ot laime! dūmoj lopsa, reizē diwejus gailius sagyušu.

— A kur ir tows draugs? waicoj lopsa.

— Ekur, gul dūbumā.

Lopsa, laika natéredamu, lècè dúbumá, taišni suniam wérsá. Sunis gywa lopsai aiz pakauša un lopsai kòjas win nùtricèja.

Kad atgòja reits, sunis ar gaili gòja uz sàtu un nese saiminikam lobu apkakli.

.....

Wacajs tàws.

Wacajs tàws palyka pawysam naspècigs. Jis jau nawareja ni labi dzerdet, ni redzet. Zùbi jam beja izkrituši, acis osoroja, rùkas treiseja un adùt edinis laistejos uz golda. Tys napatyka wadaklai un dàlam. Ji sòka wacù tàwu sàdynot winu pašu aizcepli un dewe tam èst nu wacòs mòla bliudenas.

Reizi wacam tàwam izkrita nu rùkom bliudenia ar èdini un saduza. Wadakla ar dàlu jù par tū stypri sabòre un nu tò laikà sòka jam dūt èdini kùka traucenià.

Dàlam ar wadaklu beja mozs delenš, kurs reizi, sadadams uz greidas, pyulejos salikt nu skaide-niom nazku leidzigu silitei.

— Kù tu dori? — Waicoja mòte nu dèlenia.

— Es, mamin, taisu siliti. Kad jyus ar tàwu paliksit waci, tad es jyusus nu silites baròšu, atbil-dèja puisans.

Weirs ar siwu pasawère wins uz ùtra un stypri aizakauneja.

Nu tò laika pòrstòja wacù tàwu bàrot nu kùka trauka un sadyòt aizcepli, bet sadyòja jù pi golda un nasabòre par tù, ka jam izalèja èdinis nu lizeikas.

Parunas:

- 1). Nadori liauna, tad nabyusi kauná.
 - 2). Kas wacoku nacìnej, tam Dìws napaleidz.
-

Mòte un bàrni.

Bàrni, cìnejit sowu mòti! Lai Dìws jyusus sorgoj, ka jyus nadaritu jai napatikšonas un jòs napkaitynotu. Paleidzit jai pi dorba un esit wysod paklausigi.

Mòte wìnumàr par jums gòdoj. Jej gotowa ir pate wysu cìst, lai tik jums byutu labi. Zynat, ka wysà pasauli nikas nikò tik stypri namìlioj, kai mote sowus bàrnus.

Pats Dìws pisoka mums sowòs bauslibòs — „tàwu un mòti cìnà un gùdà turet“ — un par tù mums apsùlej labklojibu un ilgu dzewi wèrs zemes.

Diwa dusmi un stròpi pelnej ti bàrni, kuri caur sowu palaidnibu dawad mòti da osorom.

Nalaimiga ir tej mòte, kura tur slyktus bàrnus.

Nalaimigi ir ti bàrni, kurim nawa mòmulenias.

Baznica.

Wysús mistús un dažús címús ir baznicas. Baznica ir lela un augsta mòja. Mes saucam baznicu wel par Diwa nomu.

Liaudis staigoj uz baznicu, lai ti pateikt Dìwam par Jò lobumu un palyugt nu Jò swètibás un paleiga.

Baznicai ir plotas durowas, leli lùgi un augsti ùrni. Turniús atsarùn zwoni, ar kurim slúdynoj liaudim Diwa kolpošonas aba lyugšonas laiku.

Baznicas wydá atsarùn: oltori, swàtu bildes, warganes, lukturi, karùgi, kràsli, ambons un cytas baznicas litas. Pi oltorim baznickungs tur Diwakolpóšonas, nu ambona stòsta sw. Ewangelijumu, kuru saucam par Diwa wòrdu. Uz warganem warganists spēlej swàtas dziskas un psalmes. Benki un krasli, kuri atsarùn baznicâ, ir pazeimoti del wacim un nawasalim cylvàkim, kuri naspēj stòwet kòjòs wai tupèt celiús. Jaunam un wasalam cylvàkam baznicâ sèdet napidar.

.....

Lakstigoļa.

Es pazynu tū putneniu,
Kas dzid skaiški wokorà:
Tej bej' dailò lakstigola,
Pàlakim spòrnenim.

Ak, tu zalta lakstigola,
Towu jaukù dzidošonu!
Man mamenia maizes dewe,
Es tik skaiški nadzidoju.

Dzidi skaiški, lakstigola,
Munâ rûžu dörzeniâ!
Jò tu skaiški nadzidòsi,
Es izlaisšu wanadzeniu.

Ceirulis.

Ceirulis ir pirmajs pawasara ziniu nesejs. Kai tik nu kalnenim nûkyust snìgs, jis jau ir klòt un, pasacelis augši gaisâ, tralloj sowu skanìgu dzismiti.

Kas pawasar pirmajs dzèrd ceiruli, tyulen stòstâ par šitù cytim. Ceirulis pi mums palik un dzid wysu wosoru. Tikku pasaròda moza gaismenia, jis jau celias gaisâ un beidz sowu dzismi tika! wokora mikresli.

Ceirulis taisa pèrekli teirumâ. Kaidâ dūbitē jis nu smylgas un ostrim iztaisa meikstu pèrekliti, kur mōtite dēj ūlenias un perej bārnus. Sowus bārnus waci ceiruli bāroj ar mušom un wogulenim.

Ruden, kad atit softoks laiks un izgaist wogūleni, ceiruli laižas uz syltom dinawydu molom.

Oža lepniba.

Ozis dzère pi upis. Pasadzèris, syt ar kòju pi zemes un soka: — Ni par pašu wylku nabodaju! —

Wylks, kryumūs stowadams, dzerdeja un atsa-sauce:

— Kyum, kù tu ti runoj? —

Ožam nutreiseja lipa:

— Ak, cinigs lels-kungs, dzarušam dzaroja runa! —

Ūdi un wylks.

Ūdi satyka wylku un waicòj:

— Uz kurini idams?

— Uz ganibom, atsaceja wylks, — ti es redzèju tuklu zyrgu, byus man loba maltite.

— Wai tu wins waresi zyrgu paweikt? waicoja ūdi breinodamis: — mes reizi apsakerem ap winu zyrgu leidz tyukstušai gobolu, bet tikkù warejom likt jū pi zemes un jis pusi nu mums saškaideja.

Tū dzerdadams wylks porsabeida un, pametis zyrgu, aizgoja cytur mèklet sew baribas.

Gailis un warde.

Warde, satykuse gaili, dūd tam „labu reitu“:
— Lobs reits, augši-dzidotojs! . .

— Lods reits, augši-lakstitoja! atsoka gailis.

Warde atsasauce: — Redzi, kur gūda weirs!
Gūda dzimis, gūdā audzis, prūt ari cytam gūdu dūt.

Gudram cylvākam—gudra ari runa.

Wylks.

Jònits, ganidams meža molā wuškas, sadumōja
pajūkōt un soka nu wysa spēka kligt: — Wylks,
wylks it uz wuškom! Globit, liauteni! . .

Tū dzerdedami cima puiši soka skrit, kas ar
blisi, kas ar cerwi, kas ar sokumim, bet atskrējuši
uz gonim, wylka naatroda.

Jònits tik smējas. Jam dyžan patyka, ka tai
apmōnēja sowus sābrus. Utrajā dinā, Jònits etkon
izdareja sowus jūkus un kad saskrēja kaimini, jis
pastostēja, ka wylks patiši gōja uz wuškom, bet pa-
manijis liaudis, aizbaga uz mežu.

Zemniki tam gon napatcēja, nusauce Jōniti par
meli un bōrdamis aizgōja.

Trešajā dinā wylks patiši krita wèrsā wušku pulkam un sòce tòs plést. Jòniņš wy sá bolsá porsa-beidis klidze: — Wylks, wylks plèš wuškas! . . Glòbit!! . Bet nikas nagòja jam paleigā, jò wysi skaitēja Jòniti par meli un jam wairs naticēja.

Kas reizi samaloj, tam ùtru reizi natic.

Dzìsmes.

Ar wilceniū mežā brauču,
Lelu kròwu wezumenu;
Welc, wilcen, raudòdams,
Kam apèdi kumeleniu.

* * *
Wanadzenš lidinēja,
Boltu wystu gribadams;
Gudras beja boltas wystas,
Satecēja kanepès.

* * *
Dzenišam raibi swòrki,
Tam skrùdera nawajag;
Dzerwitei garas kòjas,
Tai tyltenia nawajag.

* * *
Ceirulits mozs putnenš
Augši skrēja dzidodams:
Diwam nese lyugumenu,
Lai dūd syhtu wasareniu.

* * *
Rubinēš rubynòja
Pūra bārza galeniā;
Aicynòja sowus rodus
Uz bērzeņa pumpurim.

* * *
Rubinit, teterit,
Globoj sowu liaudaweniu!
Es rēdzēju mēdiniku
Meža — molā staigojūt.

Tautas hymne.

Diws swētej Latwiju,
Myusu dōrgu Tēwiju,
Swētej Latwiju,

Ak, swētej Jū.

Kur Latwijas meitas zīd,
Kur Latwijas dāli dzīd,
Lai mums tur laime byutu
Myusu Latwijā.

15, - J

LATVIJAS NACIONĀLĀ BIBLIOTĒKA

0311011408